

Odbor kultury a památkové péče
oddělení památkové péče

Pan
XXXXXXXXXX
XXXXXXX
XXXXX

Pan
XXXXXXXXXX
XXXXXXX
XXXXX

Pan
XXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXX
XXXXXXXXXX

datum	oprávněná úřední osoba	číslo jednací	spisová značka
14.08.2017	XXXXX. XXXXXXXXXX	KUZL XXXX/2017	KUSP XXXX/2017 KUL

Rozhodnutí

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor kultury a památkové péče, jako místně a věcně příslušný správní orgán podle ust. § 11 a § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen: „správní řád“) a ust. § 55 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen: „přestupkový zákon“), jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 67 odst. 1 písm. b) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů a jako příslušný orgán státní památkové péče podle ust. § 28 odst. 2 písm. g) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen: „zákon o státní památkové péči“) rozhodl po provedeném společném správním řízení dle § 57 odst. 2 přestupkového zákona ve věci spáchání přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, takto:

Výrok I.

Pan XXXXX, nar. XXXXXXXX, bytem XXXXXXXXXXX, je vinen tím, že ke dni 08.03.2017 jako stavebník zahájil a následně provedl

- výkopové práce spojené se stavební činností (novostavba bytového domu) na pozemku parc. č. st. XXXXXXXXXXXX, Zlínský kraj,

aniž by předem oznámil záměr stavebních prací na území s archeologickými nálezy Archeologickému ústavu ve smyslu ustanovení § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči,

čímž spáchal

přestupek podle ust. § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči,

za což se mu ukládá

1. pokuta ve výši 10 000,- Kč (slovy: desettisíc korun českých)

Uložená pokuta je splatná do třiceti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet č. 2786182/0800, variabilní symbol **901000028**

a

2. podle ust. § 79 odst. 1 přestupkového zákona a v souladu s ust. § 1 odst. 1 vyhlášky č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, povinnost uhradit **náklady řízení ve výši 1000,- Kč** (slovy: jedentisíc korun českých).

Uložená náhrada nákladů řízení je splatná do třiceti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet č. 2786182/0800, variabilní symbol **9020000011**.

Výrok II.

Pan XXXXXXXXXXXXXXXX, bytem XXXXXXXXXXXXXXXX, je vinen tím, že ke dni 08.03.2017 jako stavebník zahájil a následně provedl

- výkopové práce spojené se stavební činností (novostavba bytového domu) na pozemku parc. č. st. XXXXXXXXXXXXXXXX, Zlínský kraj,

aniž by předem oznámil záměr stavebních prací na území s archeologickými nálezy Archeologickému ústavu ve smyslu ustanovení § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči,

čímž **spáchal**

přestupek podle ust. § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči,

za což se mu ukládá

1. pokuta ve výši 10 000,- Kč (slovy: desettisíc korun českých)

Uložená pokuta je splatná do třiceti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet č. 2786182/0800, variabilní symbol **9010000029**

a

2. podle ust. § 79 odst. 1 přestupkového zákona a v souladu s ust. § 1 odst. 1 vyhlášky č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, povinnost uhradit **náklady řízení ve výši 1000,- Kč** (slovy: jedentisíc korun českých).

Uložená náhrada nákladů řízení je splatná do třiceti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet č. 2786182/0800, variabilní symbol **9020000010**.

Výrok III.

Pan XXXXXXXXXXXXXXXX, bytem XXXXXXXXXXXXXXXX, je vinen tím, že ke dni 08.03.2017 jako stavebník zahájil a následně provedl

- výkopové práce spojené se stavební činností (novostavba bytového domu) na pozemku parc. č. st. XXXXXXXXXXXXXXXX, Zlínský kraj,

aniž by předem oznámil záměr stavebních prací na území s archeologickými nálezy Archeologickému ústavu ve smyslu ustanovení § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči,

čímž **spáchal**

přestupek podle ust. § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči,

za což se mu ukládá

1. pokuta ve výši 10 000,- Kč (slovy: desettisíc korun českých)

Uložená pokuta je splatná do třiceti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet

č. 2786182/0800, variabilní symbol **9010000030**

a

2. podle ust. § 79 odst. 1 přestupkového zákona a v souladu s ust. § 1 odst. 1 vyhlášky č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, povinnost uhradit **náklady řízení ve výši 1000,- Kč (slovy: jedentisíc korun českých)**.

Uložená náhrada nákladů řízení je splatná do třiceti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet č. 2786182/0800, variabilní symbol **9020000009**.

Odůvodnění

Dne 17.05.2017 byl Krajskému úřadu Zlínského kraje, odboru kultury a památkové péče (dále jen: „správní orgán“) doručen podnět Archeologického ústavu Akademie věd Brno, v.v.i., se sídlem Čechyňská 363/16, 602 00 Brno (dále též „podatel“), v kterém bylo uvedeno, že dne 23.03.2017 byly v katastrálním území obce XXXXXXXXXX zachyceny nehlášené stavební práce. Dále je v podnětu uvedeno, že majitelé pozemku byli upozorněni, že budou provádět stavební činnost v území s archeologickými nálezy a došlo i k poučení, že další stavební práce musí neprodleně oznámit AÚAV ČR, k tomuto oznámení však nedošlo. Dále je potom uvedeno, že stavba se nachází v území s archeologickými nálezy II. kategorie, nálezy keramiky a zvířecích kostí napovídají, že daná plocha může být archeologicky pozitivní. Stavebník podle podnětu nebyl ochoten s archeology spolupracovat a s ohledem na zalití plochy betonem již není možné provést archeologický výzkum. Podnět je doplněn o fotografie řešené stavby.

Správní orgán opatřením ze dne 01.06.2017 č.j. KUZL 36748/2017 oznámil obviněným zahájení společného správního řízení dle ust. § 57 odst. 2 přestupkového zákona o přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči a předvolal je podle ust. § 59 správního řádu k ústnímu jednání, které bylo v souladu s ust. § 49 správního řádu nařízeno na den 15.06.2017 v 9:00 hodin a současně každého jednotlivě poučil o jeho procesních právech a povinnostech zaručených správním řádem. Opatření bylo obviněným doručeno 06.06.2017 (p. XXXX a p. XXXXX) a 13.06.2017 (p. XXXXXXXX prostřednictvím datové schránky).

Ústní jednání v rámci přestupkového řízení proběhlo ve stanoveném termínu a obvinění se k němu řádně dostavili. Na vyžádání předložili doklad totožnosti, následně byli poučeni o svých právech a na dotaz, zda je některý z nich členem ozbrojených (bezpečnostních) sborů ČR odpověděli do protokolu, že nikoli. Dále do protokolu, který byl při jednání sepsán, obviněný pan XXXXXXXXXX, uvedl, že si je vědom, že nesplnil oznamovací povinnost, ale že nebyl kontaktován zástupcem archeologického ústavu. Uvedl též, že jim bylo sděleno, že začátkem března byl na staveništi zástupce archeologické péče, který staveniště prohlédl. Jeho stanovisko se budou snažit doložit na schůzce 27.06.2017. Pan XXXXXXXXXX, do protokolu uvedl, že si je vědom, že nesplnil oznamovací povinnost, ovšem nebyl kontaktován zástupcem archeologického ústavu. Pan XXXXXXXXXX, do protokolu uvedl, že si je vědom, že nesplnil oznamovací povinnost, ovšem nebyl kontaktován zástupcem archeologického ústavu, kdyby ho někdo oslovil, určitě by spolupracoval. Při ústním jednání byl po vzájemné dohodě s obviněnými dohodnut termín obhlídky na místě samém – 27.06.2017 v 09:00 hod.

Dne 27.06.2017 provedl správní orgán obhlídku na místě samém za účasti obviněného p. XXXXXXXXXX a p. XXXXXXXXXX. Pan XXXXXXXXXX doložil plnou moc k zastupování p. XXXXXXXXXX při jednání v rámci obhlídky na místě samém. Při ní byl správním orgánem ověřen rozsah výkopových prací: na dotčeném pozemku probíhá stavba domu a nachází se na něm rovněž několik výkopů, z nichž je zřejmé, že na části parcely je odhalena druhotná navážková vrstva. Stavebníci správnímu orgán sdělili datum zahájení stavby, a to 08.03.2017. Stavebníci také doložili Vyjádření ke stavbě bytového domu v XXXXX, který vydal Ústav archeologické památkové péče dne 20.06.2017. V tomto vyjádření je uvedeno, že „...27.01.2017 byly na uvedeném pozemku zaznamenány stavební aktivity – vyhloubené stavební jámy. (Zde je na místě uvést, že práce, které byly zjištěny zástupci archeologické péče, nesouvisely přímo se stavbou, na kterou se váže nesplnění oznamovací povinnosti řešené ve výroku tohoto rozhodnutí. Zjištěné práce byly navázány na práce bourací, které předcházely zahájení vlastní stavby 08.03.2017). Stavební prostor byl bohužel v takovém stavu, že bez dalšího podrobného zkoumání (provedení záchranného archeologického výzkumu, sjednaného

se stavebníkem) nebylo možné rozpoznat archeologické vrstvy či objekty. Byl však učiněn nález ojedinělé zvířecí kosti, což by v dalších souvislostech mohlo potvrdit, že prostor stavby je archeologickou lokalitou. Stavebník byl poučen o povinnostech, plynoucích ze zákona o státní památkové péči, nutnosti oznámit stavební činnost, nutnosti umožnit provedení záchranného archeologického výzkumu, byl vyzván k součinnosti, projevil zájem o řešení. 23.3.2017 bylo zjištěno, že jámy jsou zalité betonem či zasypané, a že již nemůže být uskutečněn záchranný archeologický výzkum v tomto prostoru. V rámci výhozů ze stavebních jam byly zaznamenány zlomky uhlíků, rozměrnější zvířecí kosti a vrcholně středověká keramika, na profilech jámy propálené vrstvy, vše indikace poškození archeologické lokality vrcholně středověkého stáří. Stavebník nedodržel zákonné požadavky, vyplývající ze zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči a neoznámil stavební činnost v území s archeologickými nálezy dle § 22 odst. 2. Stavebník měl povinnost oznámit svou činnost již před započatím stavebních prací, tedy dříve, než došlo k objevení jeho stavební činnosti. Avšak stav pozemku, resp. zásahů do území s archeologickými nálezy, byl takový, že ještě bylo možné provést záchranný archeologický výzkum. Stavebník však ani přes upozornění nesplnil zákonné požadavky a nepokusil se o nápravu protiprávního stavu.“ I v návaznosti na toto vyjádření pan XXXXXXX do protokolu uvedl, že upřesňuje své tvrzení ze dne 15.06.2017, a to v tom duchu, že koncem ledna obdržel zprávu od pana XXXXXXX, že budoucí staveniště navštívil zástupce archeologického ústavu. Pan XXXXXXX tedy následně poslal požadavek na Ing. XXXXXXX, projektanta stavby, aby kontaktoval tohoto zástupce z důvodu budoucí stavby bytového domu. Svě tvrzení doložil pan XXXXXXX kopii mailové komunikace ze dne 27.01.2017 (zde zopakujeme, že práce, které byly zjištěny zástupci archeologické péče v lednu 2017, nesouvisely přímo se stavbou, na kterou se váže nesplnění oznamovací povinnosti řešené ve výroku tohoto rozhodnutí. Zjištěné práce byly navázány na práce bourací, které předcházely zahájení vlastní stavby 08.03.2017). Pan XXXXXXX do protokolu uvedl, že na jeho stanovisku ze dne 15.06.2017 se nic nezměnilo.

Opatřením ze dne 18.07.2017 č.j. KUZL XXX/2017 oznámil správní orgán obviněným možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí před jeho vydáním. K tomu jim určil lhůtu 10 pracovních dnů ode dne doručení sdělení. Obvinění této možnosti využili a dne 26.07.2017 se ke správnímu orgánu dostavili pan XXXXXXX a pan XXXXXXX. Pan XXXXXXX se omluvil. Do protokolu po seznámení se spisem oba zmiňovaní uvedli, že k předloženému spisu nemají připomínek.

Po provedeném dokazování přistoupil správní orgán k hodnocení podkladů dle ust. § 50 odst. 4 správního řádu. Správní orgán považuje na základě výše uvedených podkladů za prokázané, že při realizaci výkopových prací souvisejících se stavbou domu na pozemku parc. č. st. XXXX XXXXX, Zlínský kraj obvinění spáchali přestupek uvedený ve výrokové části tohoto rozhodnutí, to je - nesplnili oznamovací povinnost stanovenou v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, neboť jako stavebníci provedli výkopové práce, aniž by záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy již od doby přípravy stavby oznámili Archeologickému ústavu Akademie věd. Dle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoby, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů. Přitom archeologickým nálezem se, ve smyslu ust. § 23 odst. 1 téhož zákona, rozumí věc (soubor věcí), která je dokladem nebo pozůstatkem života člověka a jeho činnosti od počátku jeho vývoje do novověku a zachovala se zpravidla pod zemí. V dané souvislosti je třeba uvést také Úmluvu o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidované) publikované pod č. 99/2000 Sb.m.s. (dále jen: „Úmluva“), která je v souvislosti s ustanovením čl. 10 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky, v platném znění, součástí právního řádu České republiky na úseku ochrany archeologického dědictví a v souladu se kterou jsou příslušné správní orgány povinny dle ust. § 2 odst. 1 správního řádu postupovat. Cílem Úmluvy je podle jejího čl. 1 odst. 1 ochraňovat archeologické dědictví jako zdroj evropské kolektivní paměti a jako nástroj historického a vědeckého studia. Za tím účelem se dle odst. 2 téhož článku za součástí archeologického dědictví považují veškeré pozůstatky a objekty a jakékoli jiné stopy po lidstvu z minulých období, jejichž uchování a studium umožňuje vysledovat vývoj historie lidstva a jeho vztah k přirozenému

prostředí, o nichž jsou hlavními zdroji informací vykopávky nebo objevy a další metody výzkumu lidstva, které jsou situovány na jakémkoli místě, které spadají pod jurisdikci Stran. Podle odst. 3 téhož článku se do archeologického dědictví zahrnují stavby, konstrukce, skupiny budov, zastavěná území, movité objekty, památky dalšího druhu a také jejich související prostředí nacházející se jak na souši, tak pod vodou. Podle č. 3 Úmluvy se Česká republika mj. zavázala za účelem zachování archeologického dědictví uplatňovat procedury k povolování vykopávek a dalších archeologických činností a k doзору nad nimi tak, aby se zabránilo odstraňování součástí archeologického dědictví. Je nepochybné, že stavební práce nebyly ze strany obviněného Archeologickému ústavu oznámeny. Základní účel ustanovení 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, kterým je zabezpečit, aby mohl Archeologický ústav, popř. oprávněná organizace, v časovém předstihu uplatnit požadavky na záchranu a vědeckou dokumentaci případných archeologických nálezů, tak již evidentně nemohl být plně v důsledku protiprávního jednání obviněných naplněn. Z věcného hlediska je třeba uvést, že šlo o zásah nejen neohlášený, ale zejména provedený v místech archeologicky citlivých, neboť stavba se nachází v prostoru, označeném jako území s archeologickými nálezy II. kategorie (dále jako ÚAN II), což je území, na kterém se pravděpodobnost výskytu archeologických nálezů pohybuje v rozmezí 51 -100%. V tomto konkrétním případě byl prostor ÚAN II vyznačen jako původní středověké jádro obce, zmiňované v písemných pramenech k roku 1220. Zároveň je tento prostor ÚAN II navázán jako přílehlý prostor k archeologické lokalitě č. XXXXX/10 „kostel sv. XXXXXX“, kde byly zaznamenány vrcholně středověké a novověké archeologické nálezy. Tato lokalita se nachází cca 125 m od dotčeného pozemku.

Správní orgán dospěl k závěru, že jsou zde dány předpoklady k uložení pokuty za přestupek, neboť ze všech uvedených skutečností vyplývá, že není sporu o tom, že stavební činnost nebyla Archeologickému ústavu v době přípravy stavby oznámena. Tím, že obvinění zahájili práce, již nemohli splnit oznamovací povinnost vůči Archeologickému ústavu dle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči a naplnili tak skutkovou podstatu přestupku dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči. Obvinění v rámci ústního jednání dne 15.06.2017 do protokolu uvedli, že si jsou (v době ústního jednání) vědomi toho, že nesplnili oznamovací povinnost, čímž své protiprávní jednání doznali. Pan XXXXXX navíc uvedl, že kdyby jej někdo z archeologů oslovil, „určitě by spolupracoval“. Sebekritické uznání pochybení u obviněných i následné doložení toho, že pan XXXXXX již v lednu tohoto roku dal pokyn k iniciaci jednání ze zástupcem archeologů (k níž bohužel nedošlo opomněním třetí osoby - projektanta), stejně tak aktivní snaha obviněných jednat s archeology v průběhu řízení, to všechno potvrzuje to, že se ze strany obviněných jednalo o přestupek nedbalostní a protiprávní jednání neúmyslné. Tím je dána odpověď i na tvrzení obsažené v podnětu, že stavebník nebyl ochoten s archeology spolupracovat – dle zjištěných skutečností nelze uvažovat o aktivní a úmyslné neochotě, nýbrž o nedbalostní jednání vycházející z již několikrát zmíněného opomnění.

Správní orgán se též zabýval mírou zavinění u obviněných. Jako stavebníci vystupují všichni tři obvinění se stejnými právy i povinnostmi, což v průběhu řízení nikdy nezpochybnili, správní orgán tedy shledal, že míra zavinění je každého z obviněných stejná.

Přestupek dle ust. § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, spočívající v nesplnění oznamovací povinnosti dle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, lze dle správního orgánu považovat u obou obviněných za prokázaný. Dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči krajský úřad může uložit pokutu do výše **4.000.000 Kč** fyzické osobě, která se dopustí přestupku tím, že nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Při úvaze o uložení sankce správní orgán přihlédl v souladu s ust. § 36 zákona o státní památkové péči k závažnosti správního deliktu, kdy správní orgán posuzoval rozsah škody způsobené výkopovými pracemi – správní orgán dospěl k závěru, že sice došlo k nežádoucímu poškození archeologických vrstev, což uvádí i vyjádření z Ústavu archeologické památkové péče ze dne 20.06.2017, ovšem při obhlídce samé bylo zjištěno, že část řešeného pozemku obsahuje vrstvu dřívější navážky, tudíž v případě na místě odhalených artefaktů a jiných nálezů nelze vyloučit jejich druhotné uložení. V potaz je nutno vzít i okolnost, že část novostavby je situována do již v minulosti zastavěné (a tudíž vytěžené) části pozemku. Co do doby trvání vycházel správní orgán ze skutečnosti, že nesplnění oznamovací povinnosti je přestupek jednorázový a k naplnění skutkové podstaty došlo tím, že k datu 08.03.2017, které obvinění sami uvedli jako zahájení prací, nedošlo k jejich oznámení Archeologickému ústavu.

Správní orgán též v souladu s ust. § 12 přestupkového zákona přihlédl k závažnosti přestupku, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele. K závažnosti přestupku, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům i k okolnostem jeho spáchání se správní orgán vyjádřil výše. Rovněž k míře zavinění se již vyjádřil. K pohnutkám obviněných správní orgán na základě toho, jak obvinění vystupovali během řízení, má za to, že, přestupku se dopustili neúmyslně, bez záměru poškodit zájmy státní památkové péče. Přestupek lze u všech obviněných označit za nedbalostní. K osobám pachatele pak správní orgán uvádí, že obvinění se tohoto protiprávního jednání dopustili poprvé, v rámci přestupkového řízení se správním orgánem bezproblémově spolupracovali a uvedli pravdivě a bez obstrukcí všechny skutečnosti a okolnosti, za nichž ke spáchání správního deliktu došlo.

Vzhledem k výše uvedenému, po posouzení rozhodných skutečností a podkladů shromážděných v průběhu správního řízení, uložil správní orgán u obou obviněných pokutu ve spodní hranici zákonné sazby stanovené dle ust. § 39 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Na základě předložených důkazních materiálů dospěl správní orgán k závěru, že pokuta ve výši 10 000,-Kč pro každého z obviněných, stanovená při dolní hranici zákonem stanovené maximální výše pokuty je přiměřená a v souladu s uvedenými okolnostmi. Správní orgán má za to, že pokuta ve stanovené výši splní preventivní funkci – to znamená, že bude směřovat k tomu, aby ze strany obviněných nedocházelo k opakování protiprávního jednání a tedy porušování zákona o státní památkové péči v předmětné věci.

Jelikož výše jmenovaní obvinění byli shledáni vinnými, byla každému z nich v souladu s ust. § 1 odst. 1 vyhlášky č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích, uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000,- Kč (slovy: jedentisíc korun českých), protože obvinění vyvolali řízení porušením své povinnosti stanovené v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí mohou podat účastníci řízení dle ust. § 83 odst. 1 správního řádu odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení k Ministerstvu kultury ČR s uvedením rozsahu, v jakém je rozhodnutí napadáno, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Odvolání se podává u Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru kultury a památkové péče, s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník řízení dostal jeden stejnopisů. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

[otisk úředního razítka]

Vedoucí odboru kultury a památkové péče

[dokument opatřen elektronickým podpisem]